

Családakadémia Hírlevél

81. szám
digitális változat
2020. április

Tartalom

P. Kentenich: Isten kedvenc
foglatossága vagyok

CSAK 15 küldetésünnepe
Kaposvár

CSAK16
2. évfolyam 3. alkalom

CSAK 17 Mórton
Győzzük le az örömtörőket

CSAK17
családok bemutatkoznak

CSAK18 Győrben
családok bemutatkoznak

Hírek, hirdetések

”Ő (Mária) csodát fog tenni!”

Kentenich atya

Kentenich atya:

„ISTEN KEDVENC FOGLALATOSSÁGA VAGYOK”¹

Isten személyesen szeret engem. Egyáltalán nem hiszem, hogy Önök hisznek ebben. Nem hiszek saját magamnak, hogy én hiszek ebben, hogy élő hittel hiszek ebben. Ha valóban meg lennénk győződve arról, hogy a Jóisten minket személyesen, személyként szeret – Szent Pál mondja: „dilexit me!” (szeregett engem) – akkor meglátnák, hogy milyen gyorsan fenekestől felforgatná az életünket! Ahogy személytelenséget feltételezünk magunknál, amikor imádkozunk, ugyanezt feltételezzük Istennél is. Azt gondoljuk, hogy ez egy személytelen szeretet – szeretet valami dolog iránt –, nem pedig egy személyes „Te”-szeretet. Az pedig, hogy ő engem személyesen szeret, idegen marad a számomra.

El kell ismernem, és a legkevésbé sem zárom ki magamat belőle, hogy mi férfiak, mint vallásos férfiak is mélységesen meghajlunk Isten előtt – hogy is fejezhetném ezt ki? – ösztönösen inkább egy bennünk élő bizonyos törvény előtt; katolikus férfiként, katolikus papként túlságosan egyoldalúan *egy törvénynek, törvényhozónak vagy eszmének* látjuk és éljük meg Istent. Arra kell kérnem Önöket, hogy vizsgálják meg: jól látom ezt?

Nálam ez legalábbis így van. Már Isten tudja, milyen régóta küzdök azért, hogy Istent apaként, személyként, és ne csupán egy eszmeként lássam és éljem meg. Ha valaki nekem azt mondja: Sosem vagyok Istennel, habár vannak vallásos gondolataim, akkor ezt teljesen megértem. Sok vallásos gondolatunk lehet.

Vegyük az imádkozást. *Ha imádkozásunk vallásos gondolkodásba megy át, akkor az már nem imádkozás. Napról napra lehet sok vallásos gondolatom, de ennek ellenére a belsőm nem fog átalakulni. Az imádkozás annyit jelent, hogy szeretek.*

1966. április 12-i előadásból

Istent *ideológiaként fogja fel* a mai, modern emberiség, sőt *papi köreinkből is sokan; Istennek épp a személye vált eszmévé. Ugyanakkor pedig Istent, mint élő, személyes „Te”-t kétségbeejtően ritkán tapasztaljuk meg.*

¹ Részletek: Kentenich (1937): Kindsein vor Gott (Gyermekeként Isten előtt) c. műből, 296; 64-65; és további előadásokból

1950-es Zsinatból, 311.

Élet-halál harcom részét képezi, már beismerhetem Önöknek, az idealizmus elleni harc², a vallás területén is... (Az idealisták) nem ismernek kötődés-organizmust, *nem kedvelik az embereket*. Azt mondják: Istent szeretjük. Ez viszont nem igaz. Kit szeretnek? *Egy eszmét!* Ez egy szörnyű tragédia...

A legtöbb mai ember, azok is, akik annyira lelkesen tudnak Istenről beszélni, Istent egyáltalán nem személyként szeretik, hanem eszmeként. Ez nem vallásosság. Filozófusként jól el tudom képzelni, hogy lelkesedhetünk egy eszméért, és beszélhetünk meleg érzéssel egy eszméről, de ezzel szemben óriási különbség, amikor egy személyt személyesen szeretek.

Egy teológus felfedezett például egy új alapvető kapcsolatot a Szentháromság ölén. Micsoda lelkesedés! De ez nem azt jelenti, hogy kedveli a Jóistent... *El sem hiszik, hogy Istent mennyire személytelenül szeretik!*

1949-es tanulmányból, 158-159

Schönstatt a korszerűen következetes beállítottságával évszázadok tudását és tapasztalatát foglalta össze erről a témáról, és egyszerű, pedagógiaiilag rendkívül hatékony formába öltöztette:

Isten kedvenc foglalatossága az ember. Ezért az embernek is a kedvenc foglalatossága Isten kell, hogy legyen.

Ezt mondja az Isten és az emberiség közötti szeretetszövetség eszméje is

Schönstatt titka szeretetszövetségének eredeti formájában rejlik, amiről a három Alapító okirat is beszámol; vagy abban a sajátosságában, hogy megtalálta az ember és Isten között lévő kölcsönös kedvenc foglalatosság eszméjét. Később a mi feladatunk lesz bizonyítani, hogy ebben az egyszerű mondatban benne van a teológia, filozófia, pszichológia és pedagógia egész kompéndiuma (kézikönyve)...

A valláspszichológusnak nem eshet nehezére egy hatalmas anyag alapján bebizonyítani, hogy ezzel mi a szentek- és a szentség titkát egy rövid korszerű és hatásos formába öntöttük.

Közérthetően ezt akarja kifejezni: *Az összes szent csak akkor kezdte el hatékonyan a tökéletesség hegycsúcsa felé nyújtani a kezét, – szentté válni –, amikor megértette, hogy ő Isten kedvenc foglalatossága, és Isten is az ő kedvenc foglalatosságává vált.*

Ha majd minden keresztény nevelő abban látja fő feladatát, hogy a szentség titkát hirdesse és megtestesítse, akkor nem csak egy nagy magával ragadó eszmét tudhat magáénak, ami mindenkit egyesít kivétel nélkül, hanem megalapozott reményt is ad arra, hogy a pokoli hatalmak felett úrrá váljon.

A népnevelés és a világmegújítás minden problémája átvonulhat a lelkünkön: Amennyiben egyáltalán létezhet megoldás, mind nyomatékosan utal erre a titokra; tőle kap fényt, erőt és állandóságot. Minden más próbálkozás – ami tőle független – félúton elakad. Nem vezet célhoz.

„Isten kedvenc foglalatossága vagyok!”

A SZERETET LAZA ÉS MERÉSZ JÁTÉKA

Előadás Dietershausen-ben (1967) In: Vorträge XIV (1967), 81-84

Nézzék, itt mindennek előtt felhívjuk a figyelmet Isten tervében a szeretet-játékra. Most meg kell csak fontolnunk, hogy mit jelent: szeretet-játék. Talán Istennek a hozzám való viszonyát fejezi ki? Hadd használjak egy érthetőbb kifejezést: Isten regénye velem. Bizonyos értelemben azt is mondhatjuk: Isten szeretet-játéka velem és az én szeretet-játékom az élő Istennel - egy regény Istennel.

És természetesen mindig mindannyiunkat nagyon érdekel – ahogy ez a regény olvasásakor szokott lenni – mi lesz a regény vége? Vajon ők ketten egymáséi lesznek? Itt ebben az esetben tehát vajon az élő Isten és az Isten-gyermek egymáséi lesznek, vajon egymásra találhatnak, vajon zárt személyiséggé válnak, vajon valóban a szeretet hőseivé és apostolaivá válnak? Ez a nagy kérdés. Ha tehát itt a „játék”, „szeretet-játék” szót halljuk, ebben semmi komolytalanság sincs.

Mit akar itt ez a szó mondani? Gondolom, két megfejtést adhatunk.

² Az eszme túlságosan erős hangsúlyozása ellen, tulajdonképpen az „eszme-izmus” ellen.

Laza játék

Amikor játszunk, akkor oldottak vagyunk. Van benne erő, de valami lazaság, valami érzelem is. Ennek megfelelően az élő Istenhez való viszonyunkban is legyen valami benső oldottság. Nem lehetünk állandóan és örökké várunk őrállói, ne marcangoljuk állandóan magunkat, hogy aztán úgy tele legyünk karmolásokkal, hogy már semmi értelmes sem marad bennünk. Nem, hanem legyünk nyitottak, oldottak!

Igen, ez az a jelszó, melyet mindenfelé újra kiadnak a korábbi doktrínával szemben: Biztosítani kell az ember spontaneitását Istennel szemben. Nem lehet tehát az egész vonalon mindig csak akarat-ember; legyen szeretet-ember, olyan valaki, aki bensőleg oldott, aki játékeret enged az életében, a keresztyén életében is a spontaneitásnak is.

Természetesen itt is, mint ma mindenütt - mindig keresztül kasul mindig ugyanaz -, az ellentétes áramlatok helyet cserélnek. Az egyik szélsőség felébreszti mindig a másik szélsőséget. Ma mindennek emocionálisnak, spontánnak kell lennie...

Szent Ágoston mondása ma teljesen megfordul, mert valami olyat tételez fel, ami már egyáltalán nem létezik. Szent Ágostontól származik a szép mondás: „Csak szeress, és tégy, amit akarsz.” De az ég szerelmére, ki az közülünk, aki folyvást úgy szeret, hogy mindig elmondhatja: A szeretet hajt/mozgat engem (lásd: 2Kor 5,15). Ez majd ott fent lesz az örökkévalóságban. De itt a földön?! Nem így néz ki az ember nagykorúsága. Cselekedeteink egyik részében természetes ösztönös hajtóerő működik, másik részében pedig tudatos szándék. A múltban a tudatos/szándékolt cselekvést túlzásba vitték. Ma pedig túlhangsúlyozzák a természetes/ösztönös tevékenységet...

Úgy gondolom, tehát ehhez tartsuk magunkat, hogy az életem egy szeretet-játék; az Atya gyermekének játéka az Atyaistennel; egy olyan játék, mely bennem minden érzelmet is felébreszt. Emlékszem egy idevágó példára: annak idején, amikor Uruguay-ban voltam, volt ott egy eredeti ember, Spanier plébános. Mindig viccelődött a németekkel, és természetesen istenítette a latin vallásosságot. Egyszer így tréfálkozott ártatlanul:

Kopogtatnak a Mennyei Atya ajtaján.

- 'Gyere be! Ki vagy?'

- 'Egy német.'

Megáll az ajtóban; felemelt fejjel, összeszedetten, és várja, hogy a Jóisten mondja, jöjjön előbbre az asztalhoz.

De megint kopognak. Egy (délmérikai) „latin” jön be. Minden invitálás nélkül odafut a Mennyei Atya asztalához. Leül és eszik-iszik vele.

Közben a német még mindig az ajtónál áll és vár.

Értik, hogy mit akar ez mondani? Természetesen ez csupán egy kép. De szimbolizálni akarja a németek akaratalkatát Istennel szemben is.

Merész játék

Még egyszer. Nem tudom, hogy szabad-e Önöket oly sokáig feltartanom. Tehát még egyszer a játék, a szeretet-játék. Nézzék, e játékban mindig van valami merészség is. Így van ez minden játékban; minden játékban, amelyben fontos döntésről van szó; vagyis ahol muszáj merésznek lennem. És itt ugye van egy fontos döntés: ettől a döntéstől függ ugyanis az egész örökkévalóságom.

Tehát a játék. Miféle játék? Olyan játék, amelyben minden egészséges ösztönöm felébredhet; olyan játék, mely egész életemet oldotta, ugyanakkor komollyá is és vakmerővé teszi.

CSAK15

Kaposvár 2019. november 23.

Schönstatt családmozgalmi küldetésünnap Kaposváron

HAZAI – 2019. november 29., péntek | 10:39

2017 őszén tíz család kezdte meg a Magyar Schönstatt Családmozgalom családtréner képzését. November 23-án, szombaton, Kaposváron tartották az évfolyam küldetésünnapját, amelynek alkalmából Varga László megyéspüspök mutatott be koncelebrált szentmisét a Nagyboldogasszony Iskolaközpont kápolnájában.

Két évvel ezelőtt tíz házaspár huszonkilenc gyermekkel érkezett Nagykanizsáról, Fonyódról, Szóládról, Kaposvárról, valamint Bárdudvarnokról az Óbudaváron kezdődő képzésre – igent mondva Radnai István és Márta, a Kaposvári Egyházmegye családreferens házaspárjának meghívására, akik életre hívói és kísérői voltak az évfolyamnak.

A Családakadémia a Magyar Schönstatt Családmozgalom részeként jött létre 1996-ban. Az alapítás célja az volt, hogy olyan szakembereket képezzenek, akik át tudják adni mindazt a tapasztalatot, amit a saját életükben megéltek, illetve amit a mozgalomhoz tartozó házaspárok gyűjtöttek össze. Erre a pároknak szükségük van ahhoz, hogy a házasság és a család egyre inkább kibontakozzon a hitben és a szeretetben, hogy ezáltal betölthesse Istentől kapott hivatását. Ezt foglalja össze a Családakadémia jelmondata: „Erős családok – erős gyerekek a megújuló Magyarorszáért”.

A két év folyamán a részt vevő családok tizenötször találkoztak: iskolaidőben hétvégén, nyáron pedig egy-egy hetet töltöttek együtt. A képzés részeként előadásokat hallgattak, amiket a házaspárok előbb kettesben dolgoztak fel, majd nagyobb körben is megoszthatták mindazt, ami az adott téma kapcsán megérintette, foglalkoztatta őket. Eközben a kicsikre gyerekfoglalkoztatók vigyáztak, hogy a párok minél zavartalanabban töltekezhessenek. A képzés szakmai vezetői, Varga Károly és felesége, Erika nagy szeretettel és türelemmel kísérték végig az évfolyamot.

Az első év előadásai a „Hogyan élünk a családban?” téma köré rendeződtek; ezeket hallgatva majd feldolgozva – a visszajelzések alapján – a részt vevő párok házassága erősödött, tudatosultak értékeik, rálelhettek továbbadható kincseikre.

A második képzési év főként arra épült, hogy „Hogyan adjuk tovább értékeinket?” Fontos volt, hogy minden házaspár megtalálja saját szívtémáját, ami őket jelenleg a legjobban foglalkoztatja, mozgatja, és amit érdemesnek tartanak megosztani másokkal, ami a környezetükben élő családok számára is értékes, építő lehet. A tematika részét képezte az is, hogyan épüljön fel egy előadás, mire kell figyelni előadóként.

A Kaposvári Egyházmegye családreferensei, akik az évfolyam kísérői voltak, fontosnak tartották, hogy a képzésben részt vevők az eddigi évfolyamokhoz képest olyan új témákkal is foglalkozzanak, amelyek segítik őket abban, hogy lekipásztorukkal együttműködve a plébániai családpasztoráció motorjai lehessenek.

A családtréner képzés zárásaként idén ősszel minden házaspár előadta szívtémáját egy másik részt vevő pár által szervezett összejövetelen: a tíz előadást összesen több mint negyven házaspár hallgatta meg szerte a Kaposvári Egyházmegyében.

November 23-án, szombaton tartották az évfolyam küldetésünnepét. A szentmisét Varga László kaposvári megyéspüspök mutatta be a Nagyboldogasszony Iskolaközpont körkapolnájában, kilenc paptársával együtt. A végzős családtrénerek a főpásztortól és a Családkadémiát vezető házaspár képviselőjében Fehér Zoltántól vehették át diplomájukat.

Az ünnepség végén a családok köszönetet mondtak a Kaposvári Egyházmegye lelki és anyagi támogatásáért, a Családakadémia vezetőinek, a gyermekfoglalkoztatóknak, a Radnai és Varga házaspárnak és a képzésben tevékenyen is részt vevő Nyéky Kálmán családreferens atyának.

Az évfolyam tagjai elmondták: úgy érzik, hogy mind a képzési alkalmakon, mind pedig a vizsgaelőadások során a Szentlélek számos esetben megnyilvánult, és támogatta a két év alatt igazi közösséggé kovácsolódott csoportot. Megfogalmazódott bennük a vágy, hogy Isten eszközeiként a jövőben is együtt munkálkodjanak, tegyenek azért, hogy az egyházmegyében több helyen létrejöjjenek családok közösségei. Terveik szerint a közeljövőben több helyszínen tartanak előadás-sorozatokat.

Szöveg: Balázs Péter és Judit

Forrás: Kaposvári Egyházmegye

Fotó: Kling Márk

Magyar Kurír

<https://www.magyarKurir.hu/hirek/schonstatt-csaladmozgalmi-kuldetesunnepek-kaposvaron>

CSAK16**Pécs, 2020. január 25-26.****2. évfolyam 3. alkalom**

A CSAK 16 lelkes csapata két hiányzó családdal vett részt ezen a hétvégén.

A szokottnál kicsit korábban terveztük a kezdést, hogy elég időnk maradjon a házaspáros beszélgetésre. Farkasék előadása után minden házaspár a saját vasárnapi 5 perces előadásán dolgozott. A gyerekfoglalkoztatók odaadó, kreatív, szeretetteljes munkája eredményeként nyugodt délutánunk volt.

Előesti szentmisére mentünk át a bazilikába, majd vacsoráztunk, sokat nevettünk, beszélgettünk.

A fektetés utáni esti körben mindenki elmondta, hol tapasztalta meg a Jóisten kezét az életében az előző időszakban, milyen volt a családok adventje, karácsonya. Egyre bensőségesebb a légkör, egyre többet mutatnak meg a családok magukból.

Legnagyobb örömünk, hogy a Kollár családban december 19-én megszületett Tekla, a 4. Kollár-baba.

Bearanyozta az egész hétvégét Tekla jelenléte, mosolygása, a gyerekek és felnőttek lelkesedése vele kapcsolatban.

Vasárnap a résztvevő családok „5 percesei” következtek.

Kollárék a VÁLTOÁLLÍTÁS;

Pechanék a BOCSÁNAT – MEGBOCSÁTÁS;

Fritschiék a JAVÍTSD MEG!;

Magyariék A HÁZASSÁG MÉLYSÉGE;

Tóthék a BEFEKTETÉSEINK A HÁZASSÁGBAN címmel tartottak gondolatébresztőket – ezen a hétvégén különös tekintettel a szemléltetésre.

Azon se csodálkoznánk, ha bármelyikből „igazi” 45 perces előadás nőne ki magát.

CSAK17**Mór, 2020. február 15-16.****Győzzük le az örömintókat – adjuk tovább a tüzet!**

A februári hétvégén a Dancsok házaspár, Edina és Tamás gazdagított minket tartalmas, elgondolkodtató és tettekre ösztönző előadásaival.

Elsőként az örömről volt szó, előkerültek az „örömintók”, és az, hogy hogyan győzhetjük le ezeket a Jóisten segítségével, hogy életünket a derű és a hála hassa át.

Másik témánk a családapostolság volt: azt a kérdést jártuk körül, hogy a családi hivatásunkat hogyan egyeztethetjük össze az apostoli hivatásunkkal és hogyan adhatjuk tovább a bennünk élő hitet, „tüzet”. Praktikus, élő és megvalósítható tanácsokat kaptunk arra nézve, hogy a családkat belülről megerősítve előbb szűkebb, majd tágabb környezetünk körében apostolkodjunk. Ne engedjük, hogy az alkalmatlanság érzése eltántorítson minket, hiszen, ahogy Mózesnek mondta az Úr: „Ki adott száját az embernek, ki teszi némává vagy süketté, látóvá vagy vakká? Nemde én, az Úr? Menj csak, majd segítek a beszédben, s azt fogod hirdetni, amit mondanod kell.” (Kiv. 4, 10-12.).

A megosztó körökből kiderült, hogy mind az öröm, mind a családapostolság témája sokunkat foglalkoztat, és ki-ki saját indítatásának és lehetőségeinek megfelelően igyekszik dolgozni magán és a családján, hogy (Teréz anya szavaival) „Ceruza legyen Isten kezében”.

Doma házaspár: Dénes és Judit, a CSAK 17 résztvevői

Hóka Fanni és Szabolcs

Mi a Hóka család vagyunk (Fanni, Szabolcs, Lili, Eszti, Andris) Budapesten élünk Zuglóban. A zuglói Rózsafüzér Királynéja plébániához tartozunk, valamint az Új-Jeruzsálem Katolikus Karizmatikus Közösséghez. A Schönstatt Családmozgalommal először 2010-ben találkoztunk, majd 3 alkalommal vettünk részt a nyári családhéten. Nagyon megfogott bennünket a szervezetség, a nyugalom, a család centrikusság, az emberek nyitottsága.

A Családakadémiára azért jelentkeztünk, hogy a házasságunkat, a családi életünket fejlesszük, illetve az elhangzottak, tapasztaltak, házaspárokkal történő beszélgetések tanúságai beépülhessenek a családi mindennapjainkba. Ezen dolgozunk.

Várakozással tekintünk a második év elé, ahol módszertannal, képzésekkel találkozhatunk, s azok alkalmazására is lehetőség nyílik majd.

Mindketten diplomás értelmiségiek vagyunk, gyerekeink közül a lányok általános iskolások, Andris még óvodás.

Póczik Anita és Róbert

Gödön élünk a saját magunk által tervezett és épített családi házunkban.

Robi építészmérnök, Anita főállású anya és edző.

Isten házasságukat öt gyermekkel ajándékozta meg.

Első gyermekünk, Fruzsina már férjhez ment és két kisfiának, Kendének és Kelennek vagyunk boldog nagyszülei is.

Nagy fiunk, Csongor ötödéves orvostanhallgató még velünk lakik, de már készül az önálló életre.

Hunor gimnazista,

Boglárka általános iskolába jár,

Merse pedig óvodás.

Mindennapjainkat a gyerekek nevelése határozza meg elsősorban.

A gödi egyházközség tagjaként női, férfi és házaspáros csoportokba járunk, gyerekeink pedig a Regnum Marianum közösséghez is tartoznak.

Szeretünk kirándulni, sportolni, rokonainkkal, barátainkkal együtt lenni.

A Schönstatt mozgalomhoz 2013-ban csatlakoztunk. Azóta számunkra minden évben a nyár fő programja az óbudavári hét lett.

Négy környékbeli családdal alkotunk schönstatti kiscsoportot, akikkel havonta találkozunk.

Doma Judit és Dénes

A Doma család vagyunk: Dénes, Judit, és 3 lányunk: a 17 éves Lilla, a 14 éves Viola és a 7 éves Heléna. Idén májusban leszünk 20 éves házaspár.

Budapesten élünk és dolgozunk, Dénes informatikusként, Judit fordítóként. Egy évtizede vagyunk tagjai a Schönstatt családmozgalomnak, ezalatt évről-évre részt vettünk a Családnapokon, Szeretetszövetséget kötöttünk a Szűzanyával, újra meg újra végigjártuk a Házaspárok Útját és életük példájával tanító, hiteles házaspárokat ismertünk meg. Mindezekon keresztül annyi áldásban volt részünk és olyan sok szépet és jót tanultunk házasságunk és családjunk épülésére, hogy tavalyelőtt hívást éreztünk, hogy mi is visszaadjunk mindebből a közösségnek. Ezért jelentkeztünk a Családakadémiára, hogy a jövőben előadóként szolgálhassunk.

Török Kinga és Dávid

A diákéveink elmúltával, fiatalon, 2002-ben kötöttünk házasságot. Feleségem, Kinga magyartanár, jómagam építész vagyok. Öt gyermekünkkel Budapesten élünk, a Mátyás-templom plébániai közösségéhez tartozunk. Gyermkeink: Fülöp (15), Hanna (13), Viola (11), Kornél (8) és Ambrus (6) akik az ovis korosztálytól a kamaszkorig mindennapos kihívásokkal boldogítanak bennünket.

Szeretünk sportolni és zenélni, igyekszünk sok időt tölteni a barátainkkal. Az iskolai év rutinszerű zakatolása mellett, a család egészének jelentett fontos lelki megújulást az Óbudavári nyári tábor. Nagy örömmel és várakozással csatlakoztunk a CSAK 17. évfolyamához, lelkesedésünk azóta is töretlen. Jó megállni a hétköznapi teendői után, és csak magunkra, a házasságunkra és a családi életünkre koncentrálni.

Surányi József és Tímea

Szentendrén élünk és neveljük három gyermekünket. A Schönstatt Mozgalomba 5 éve kapcsolódtunk be, sok szép élmény után 2019-től kezdtük el a Családakadémia Képzést.

Családunk Máriás lelkületű, így Kenntenich atya szellemisége és gondolatai támogatólag vezetnek bennünket ezen a területen is. Fontosnak tartjuk a családok és az élet védelmét, reméljük ez a képzés is segíteni fog bennünket abban, hogy mi is megerősödjünk és a megszerzett tudásunkkal és tapasztalatunkkal küldetésünket; Isten nagyobb dicsőségét szolgáljuk.

Gidófalvy Elemér és Andrea

A Budai Vár szoknyáján, az I. kerületben lakunk és neveljük három gyermekünket, a 15 éves fiúkat és 13 és 9 éves lányainkat. Mindketten pénzügyi területen dolgozunk, Elemér, aki fizikusként végzett, sok éves befektetési banki munka után jelenleg befektetésekkel és tőkepiaci tanácsadással foglalkozik, míg Andi a gyerekek születése után otthon közel másfél évtized után tavaly tért vissza az intézményi vagyongazdálkodás területére. Az új felállás persze sok új kihívást is hozott családjuk életébe, az új helyzetben az egyensúly megtalálása talán az egyik legnagyobb előttünk álló feladat az évben.

Hitéletünk három lábon áll. A Mátyás templomhoz, mint plébániatemplomunkhoz kötnek életünk nagy eseményei, a házasságkötésünk, a keresztek, és jelenleg is ennek a plébániának keretében tartozunk házas közösséghez, illetve gyermekeink ministráns közösségeihez. Eskető papunk révén kerültünk közel a karizmatikus közösséghez, amelynek lelkiségéből és lendületéből sokat merítünk. A nyári óbudavári családnapiak által pedig már 14 éve a schönstatti család részeinek is gondoljuk magunkat.

Reméljük, hogy a Családakadémia elvégzésével módunk nyílik majd valamilyen módon rátalálni arra a szolgálatra, amivel viszonzni tudnánk mindazt a jót, amivel Schönstatt az évek alatt erősítette hitünket, házasságunkat és családjunkat.

Szabó Ildikó és Róbert

Mi vagyunk a Szabó család Dunakesziről. A CSAK 17. évfolyamának hallgatói vagyunk.

Azért jelentkeztünk az Akadémiára, mert nagyon sok jót hallottunk a programról Fehér Marikától és Zolától és sokan másoktól is Óbudavári nyári táborok idején. A fő motivációnk, hogy jobban megismerjük egymást és jobban működjünk együtt, mint házaspár, és mint család és még előbb Isten kapcsolatunk legyen.

Ildikó és Robi vagyunk, idén már 14 éve házасok. Ildikó óvónőként dolgozik, én pénzügyi területen tevékenykedem.

Gyermekeink Sándor, Kata és Mátyás. Mind a hárman általános iskolások-

Szmola Eszter és Ricsi

40'es éveink elején járunk, Albertfalván, Budapesten élünk, 13 éve vagyunk házasságban.

Szakmánk szerint mindketten orvosok, hivatásunk szerint elsősorban házastársak és szülők vagyunk.

Hat gyermekünket neveljük, 3 lányt és 3 fiút, akik 3 hónap és 12 év közöttiek.

Az Óbudavári Családnapokon 2017-ben vettünk részt először, egy olyan család ajánlása nyomán, akik régóta a Szűzanya "munkatársai". Óbudaváron megtaláltuk azt a forrást, amit kerestünk, ami táplálja házasságunkat és családunk életét. A Szűzanya sok új irányt nyitott a mi életünkben is. 2019-ben megkötöttünk Vele a Szeretetszövetséget. Ez nagy erő és támasz, ugyanakkor feladat és felelősség is.

A Családakadémiára azért jelentkeztünk, mert felismertük: nemcsak megélni, de helyesen megfogalmazni is tudnunk kell életünk irányvonalait, tudnunk kell helyesen beszélni a minket tápláló forrásról, ha mások kérdeznek. Ahogy az élet halad előre, egyre több kérdés talál meg minket, nem lehetünk válaszok szűkében. A Családakadémia segítségével, a schönstättlelkiségből nagyobb merítve, szeretnénk megfogalmazni együtt ezeket a válaszokat.

Reméljük, hogy a házastársi közös munka során, a Szűzanya segítségével erősödhetünk, tisztulhatunk, és elérhetőbbekké válhatunk egymás és mások számára egyaránt.

CSAK 18

Győr

Bandár család

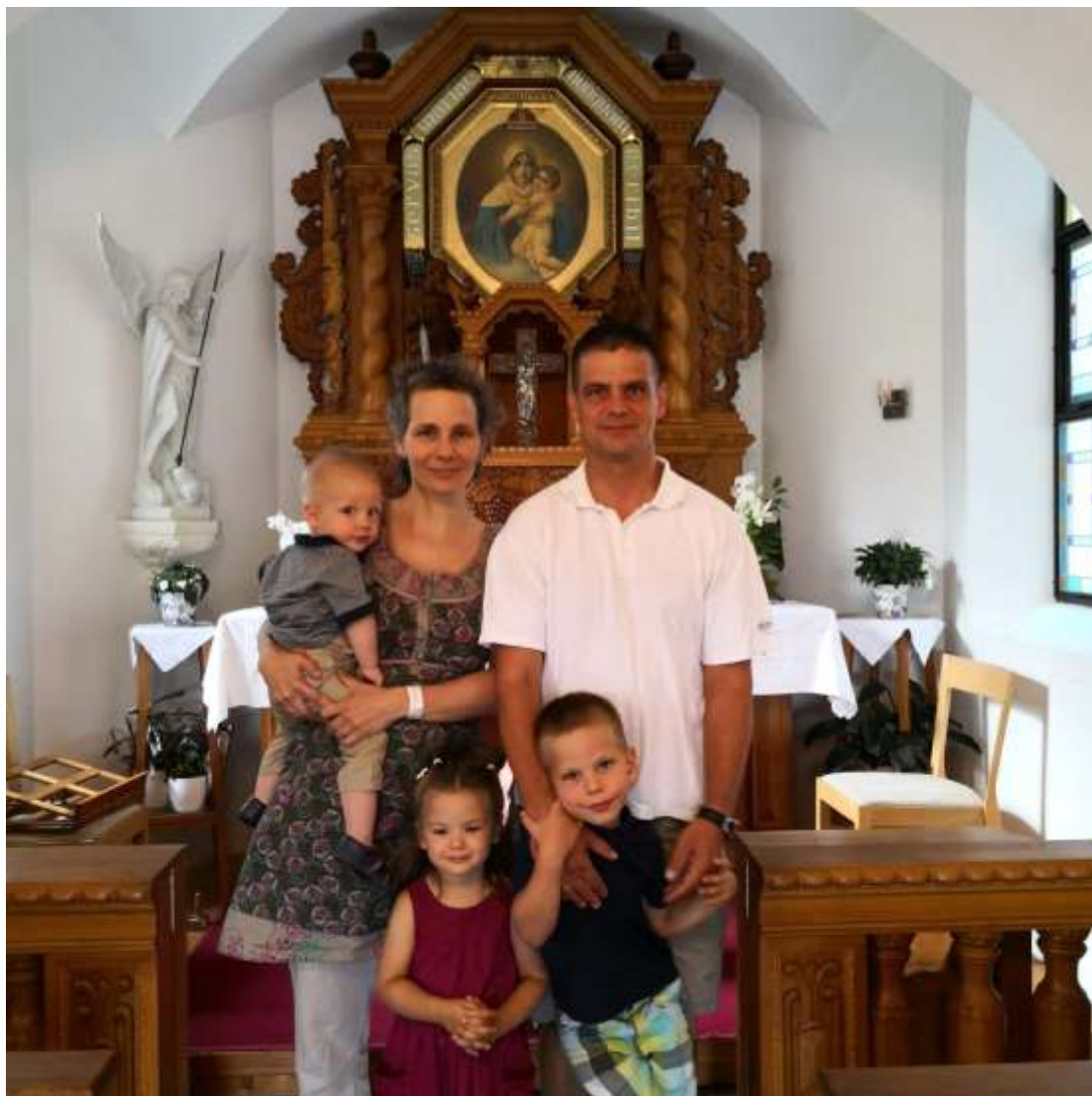
Sziasztok! Mi vagyunk a Bandár család!

Szesztay Timi (18+), Bandár Marci (18+), Zsófi (10), Anna (8) és Miska (3).

2008 óta élünk Győrben. Timi herendi, jómagam marosvásárhelyi vagyok, a Gondviselés 2003-ban Kolozsváron boronált össze bennünket az egyetemi éveink alatt. Megkeresztelkedésem és a szentségek felvételének évében, 2006-ban házasodtunk össze, ugyanebben az évben egy angliai rövid kiruccanásra indultunk, ahonnan két év múlva tértünk vissza Magyarországra, amikor a Timi már várandós volt Zsófi lányunkkal.

Legnagyobb, és egyben legszebb feladatunknak érezzük, hogy a Jóistenre való ráhagyatkozást teljes mértékben elfogadjuk, elhiggyük, gyakoroljuk, és képesek legyünk ezt a hitet a gyermekeinknek átadni. A legnehezebb, legreménytelenebbnek tűnő élethelyzeteinkben is mindig ott volt és ott van az útmutatás, a megoldás, és mindig bebizonyosodik, hogy ha nem mi akarjuk erőből megugrani az akadályokat, hanem hagyjuk magunkat vezetni a Jóistentől, akkor sokkal többet is el tudunk érni, mint amit terveztünk!

2018-ban vonódtunk be jobban a schönstatt családmozgalom tevékenységébe, aminek hatására jószívvvel indultunk el a Családkadémia képzésen, 2019 őszén. Jó meglátni, megtapasztalni más családok örömét, terheit, megoldandó feladatait, közben sokat tanulni az előadók tapasztalataiból, fejlődni a házastársunkkal együtt, és reményeink szerint a jövőben továbbadni, amit kapunk.

Dankos Ferenc és Kontor Kamilla

2012-ben kötöttünk Szentségi házasságot. Három gyermekünk van, Ferkó 6 éves, Dorka 3 éves, Palkó 1 éves. Mindketten zenészek vagyunk. Feri a Győri Filharmonikus Zenekar kürtöse, Kamilla a Győri Nemzeti Színház zenekarában hegedül.

A Schönstatt lelkeséggel barátainkon keresztül ismerkedtünk meg. 2016 nyarán jártunk először családnapon, Óbudaváron. Itt éreztük meg újra, hogy kisgyermekes családként is van helyünk a katolikus egyházban. 2016 őszén csatlakoztunk a győri 3as családcsoporthoz. A családcsoportozás való tartozás nagyon fontos része a megélt hitünknek. Rengeteg erőt és lendületet kapunk egy-egy csoportalkalmon. A CSAK-os jelentkezésünket a Bartal család kedves invitálása előzte meg. Nagyon vágytunk a mélyebb elköteleződésre, bár azt nehezen tudtuk elképzelni, hogyan fog beleférni az életünkbe, rábíztuk a Szűzanyára ennek kivitelezését.

A családkadémiás csoport nagyon inspiráló, rég éreztük, hogy ennyire felkavarja a lelki életünket valami. Kíváncsian várjuk hová tudunk növekedni, és milyen kincsekkel gazdagodunk az itt tanultak, hallottak hatására.

Gyenese család

A Gyenese család vagyunk. Szombathelyen élünk, 25 éve házasság, 7 gyermeket nevelünk és mindketten gyógyszerészek.

Legnagyobb fiunk, Mátyás, egyetemista a BME mérnök informatikus karán tanul. Anna lányunk a Czuczor Gergely Gimnázium 11., András fiunk a Pannonhalmi Bencés Gimnázium 9., Jakab és Palkó pedig a szombathelyi Boldog Brenner János Általános Iskola és Gimnázium 8. és 2. tanulói. Péter fiunk Down szindrómával született. Jákon tanul, 3. osztályba jár és hála Istennek, nagyon szeret iskolába járni és őt is szeretik osztálytársai. Jankó kiscsoportos óvodás.

Nagyon örülünk, hogy csatlakozhattunk a győri CSAK18 évfolyamához. Szeretnénk alkalmazni a tanultakat a házasságunkban, a gyereknevelés terén és életre váltani a plébániánk közösségi programjaiban.
Csilla és Balázs

Gyimóthy család

Gyimóthy Ákos és Harai Dóra vagyunk. Pilisvörösvárról kerültünk Győr környékére, 5 évvel ezelőtt. Győrújbaráton lakunk három gyermekünkkel. Bálint, a legnagyobb fiunk most töltötte be a 18. életévét. A győri Széchenyi egyetemre készül. Réka lányunk 15 és fél éves. Nagyon jó tanuló és ügyes hosszútávfutó. Boróka 14 éves és igen határozott személyiség. 16 éves házasságunk vagyunk. Bálint fiunk édesanyja nem sokkal szülés után a Jóistenhez tért vissza. Azóta érezzük jelenlétét a családjának szeretetén és befogadásán keresztül is. Dóri Erdélyből jött fogorvos, Győrben dolgozik. Ákos építészmérnök és településtervező.

Pilisvörösvári életünkben egy nagyszerű katolikus családi közösség tagjai voltunk, ami számunkra és a gyerekek számára a közösségi lét és a hit megélését nyújtotta. Győrbe költözésünk kezdetétől kerestük a befogadó közösséget, míg végül a Szalánczi és Bogdányi házaspár hívására az ő schönstatti családi közösségükhöz, Fehér Zoliék javaslatára pedig a CSAK18 hoz csatlakoztunk. Nagy örömmel és várakozással veszünk részt benne. Házasságunk és hitéletünk megerősödését várjuk tőle, valamint azt, hogy talentumainkat a schönstatti nagyközösség életében is kamatoztathassuk majd.

Kuris család

Kuris család vagyunk. Öt leány- és egy fiúgyermeket nevelünk 4-14 éves korig. Gyermekeink az Apor iskolában tanulnak, illetve ide járnak óvodába is. Legidősebb lányunk Csenge kisgimnazista, nyolcadik osztályos, Konrád 6. osztályos, őt követi Kincső, aki 5. osztályos. Legfiatalabb iskolásunk Ajnácska második osztályos. Az óvodába Réka és Kamilla jár, akik 6 és 4 évesek.

Két éve élünk Győrben. Januárban vásároltunk egy családi házat Gyirmóton, jelenleg még rendezkedünk, „testre szabjuk” a házat.

Örülünk, hogy csatlakozhattunk a Család Akadémiához, ahol mi is jól érezzük magunkat, és a gyerekek is örömmel velünk tartanak. Úgy érezzük, hogy egy jó közösség formálódik a CSAK18 hétvégén.

Sok szeretettel üdvözlünk mindenkit. Várjuk a következő találkozást.

Judit és Roli

Egy négy évvel ezelőtti kép rólunk

A Lőrincz család vagyunk.

Győrben élünk, 15 éve házasságban, 4 gyermeket nevelünk. Férjem, Attila jelenleg regisztrációs álláskeresőként pályamódosítás előtt áll, legfőbb vágya – 21 év rendvédelmi területen szerzett tapasztalatát hasznosítva – a fiatalok biztonságát szolgáló szemléletének elősegítése, áldozattá válásuk megelőzése.

Végzettségemet tekintve szociális munkás vagyok, jelenleg a legkisebb gyermekünkkel GYED-en vagyok. Terveim szerint szociális területen szeretnék munkát vállalni.

Viszonylag kisgyermekként mindketten nagycsaládról álmodtunk, ami mára a közös életünket napi szinten be„is” aranyozza. ☺

Hiszünk a család erejében, ennek megfelelően választottuk mottónkat:

„A család örök!”

Szükség szerint naponta többször is nyomatékosítjuk „rászoruló” családtagunk számára, hogy ezzel is segítjük az aktuális nehézségein.

A családjunk ereje a hitünkben - közös imákban -, a hűségben és a kellő humorban rejlik.

Gyermekeink: Petra 14 éves – szorgalmas –, Hanna 12 éves – segítőkész –, Áron 7 éves – fáradhatatlan – mindannyian a győri Prohászka Ottokár Orsolyita Gimnázium és Általános Iskola tanulói. Márk 2 éves – mosolygós – most végzi az óvodai előkészítő anyai kurzust.

Nagy örömünkre szolgál, hogy a CSAK18 évfolyamának részesei lehetünk. Meggyőződésünk, hogy a családokkal való találkozások alkalmával – a kiváló közösségépítő hatás mellett – számtalan hasznos tapasztalat, információ cserél gazdát, ami sok tekintetben megkönnyíti a mindennapjainkat mind a házasság, mind a gyerekeknevelés terén egyaránt.

Szeretettel:

Klaudia és Attila

Pongrácz család

Pongrácz Attila és Annamari vagyunk, Győrújfalun élünk

2010. óta 6 gyermekünk van: Anna Benedikta és Ágnes Laura 15 és fél éves ikerlányaink, akik a győri Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumba járnak a 9. évfolyamra. Mária Hedvig 11 éves, Júlia Teréz 9 és fél éves, Veronika Ilona 8 éves, ők mindhárman a győri Prohászka Ottokár Orsolyita Gimnázium, Általános Iskola és Óvoda kisiskolás diákjai. Attila Imre kisfiunk pedig egy éves. Attila a Széchenyi István Egyetem Apáczai Csere János karán dolgozik oktatóként, valamint 2017-től tanszékvezetőként és 2018-tól dékánként is tevékenykedik. Annamari tanító-hittanár, és jelenleg Imikével van otthon főállású anyaként.

2000 óta ismerjük egymást, 2003. Gyertyaszentelőjén volt az eljegyzésünk és abban az évben, Szent Benedek nyári ünnepén, július 11-én volt az esküvőnk a győri Kármelita templomban, a Kármelhegyi Szűzanya búcsú (július 16.) nyolcadában.

Az eddigi közös életünket, házasságunk szakaszait első sorban a gyermekeink születése és növekedése határozta meg: egy évre a házasságkötésünkre, 2004. június 27-én születtek meg az ikerlányaink, így az első házassági évfordulónkat már négyen ünnepeltük, és rögtön két babával kellett megtalálnunk az új családi egyensúlyt. 2010-ben költöztünk Győrújfalura három éves építkezési munkálatok után, immár 3 gyermekkel és egy pocaklakóval, ami szintén új életszakaszt jelentett. 2010-től Attilának folyamatosan volt az egyetemi tanítás mellett másik munkája is, ami miatt nem volt könnyű a közös, minőségi családi időt megteremteni. Jelenleg azzal, hogy a kamaszlányaink már középiskolába járnak, önállóbbak, ismét más a családi dinamika, de még mindig kisgyerekes, sőt babás család is vagyunk, ami segít bennünket fiatalnak maradni. Néha az a benyomásunk, hogy még mindig friss házások vagyunk, de már 17 év tapasztalattal:-) Házasságunk meghatározó állomása volt, hogy 2016. novemberében részt vettünk a Házás Hétvége mozgalom első hétvégéjén, ami sokat segített, hogy még tudatosabban éljük meg a házasságunk értékeit, ajándékait.

Sokat változtunk is, amióta házasságban élünk. Talán türelmesebbek, kiegyensúlyozottabbak lettünk, jobban kezeljük a családi és a baráti kapcsolatainkat, jobban megbecsüljük a közösen tölthető családi és házaspár időnket. Tudatosabban figyelünk, hogy megfelelő sorrendet tudjunk tartani a családi és baráti kapcsolatainkban, és a munka-magánélet egyensúlyra is igyekszünk odafigyelni. A gyermekeink számának a

növekedésével az élet és a teremtés iránti tiszteletünk, csodálatunk is mélyült, látva azt, hogy semmi sem "magától" van, hanem Isten ajándéka. Próbálunk mindig ennek tudatában lenni és a nehézségekre is ebből a szemszögből nézni.

Ha most újrakezdhetnénk a közös életünket, még jobban figyelnénk arra, hogy ne csak egyénileg, vagy mint házaspár, hanem a gyerekeket is mindig bevonva legyen minden nap közös idő az együtt imádkozásra. Azon is változtatnánk, hogy kevésbé közvetlenül, inkább még tudatosabban a példákra, szeretetre alapozott krisztusi nevelésre törekednénk.

Ami eddig átsegített minket a nehéz időszakokon és kísértéseken, az a személyes istenhit és a meggyőződés, hogy Isten kegyelméből köthetünk házasságot, másrészt nagy erőt adnak a körülöttünk lévő jó példák, házaspárok, barátaink és azok az atyák, akik példaadó módon élik a hivatásukat. Az is nagy segítség, hogy a bennünk és körülöttünk zajló nehézségeket, kísértéseket, érzéseket mindig tudatosan megbeszéljük, megosztjuk egymással. Törekszünk arra is, hogy mint házaspár, egymásnak maradjunk a legjobb barátai, azaz ne legyen olyan terület, sem személy, sem szórakozás, hobbi, bármilyen jellegű dolog, amiből a házastársunkat kizárjuk.

Ami pedig feltölt és erőt ad együtt és külön-külön is a mindennapjainkban, hogy igyekszünk úgy felépíteni az évünket, hogy beleférjen tavasszal és ősszel egy-egy családi hosszú hétvége, a nyári közös pihenés. Ezeken túl fontosak azok a rendszeres házaspár-lelkigyakorlatok, amiken a kármelita családos közösségünkkel szervezünk minden év tavaszán Bakos Rafael OCD atya vezetésével. Ugyancsak segíti a közös családi feltöltődést a közel húsz éve minden évben megszervezett nyári kármelita családos táborunk. Közel 10 éve járunk szintén a kármelita közösségünk apa- és anya körébe, ahol havonta egy-egy alkalommal apaként és anyaként teremtünk lehetőséget az imádságra, beszélgetésre, tapasztalatok mély megosztására. Ezeken a programokon egymást is megerősítjük, hiszen hasonló életállapotban vagyunk, tanulunk egymástól, és a közös imádság is nagyban segít bennünket, azon kívül, hogy jól érezzük magunkat.

2019. őszén kezdtük meg a két éves Családkadémia képzésünket, ahol tudatosan is készülhetünk a családi és közösségi feladatainkra. A Győri Egyházmegye Családbizottságának egyik családreferens házaspárjaként rendszeresen részt veszünk a Magyar Katolikus Családegyesület konferenciáin, programjain, ahol sokat tanulhatunk másoktól is. Természetesen a személyes lelki életünk ápolása, a szentmise részvétel lehetőség szerint hétköznapi is, a rendszeres szentgyónás, és a Szentírás, napi evangélium, lelki könyvek (pl. Annamari kedvencei Világban Élő Kármelitaként a nagy kármelita szentek írásai, Attila pedig Anselm Grün bencés könyveit kedveli) olvasása mellett arra is igyekszünk figyelmet fordítani, hogy a családi és a baráti kapcsolatainkra is odafigyeljünk. Nagyon jól tud esni hétköznapi egy-egy közös baráti kávézás, vagy egy hétköznapi lazulás, pihenős program.

Sudár család

Sudárné Boros Erzsébet és Sudár Miklós vagyunk. Győrújfalun élünk, 4 gyermeket nevelünk: Miki 19, Zsófi 17, Boróka 13, Imola 11 évesek. Agrármérnökök vagyunk, saját vállalkozásban dolgozunk; Miklós pályázatiíróként, Zsóka a gyógy- és fűszernövényfarmunkat vezeti.

A Schönstatt családmozgalommal 6 éve találkoztunk, Óbudaváron 4 éve voltunk először családnapokon, életünkben ez jelentős változást hozott. Nagyon sokat kapunk Schönstattól; mankót a házasság erősítésére és a család működtetésére, hitünk megélésére. Fontos számunkra az elköteleződés, a közös keresztény értékrend. „Nincs más út, csak az Isten útja”, ezt egyre mélyebben megértjük, átérezzük. Ami különösen fontos számunkra, hogy gyermekeink is barátokat találjanak a közösségben, így Óbudavár kamasz fiataljaink számára is egy áhított cél. Nagy örömmel fogadtuk el a meghívást a Családkadémiába, mert hisszük, hogy a hit megélése mellett feladatunk apostolként jelen lenni környezetünkben.

Tóth Balázs és Tóthné Marek Eszter

Mi vagyunk a Tóth család. Foglalkozásunkat tekintve: Balázs villamosmérnök, Eszti könyvtáros.

2010-ben a győri MEKDSZ közösségben ismerkedtünk meg, majd 2012-ben házasodtunk össze. Azóta született három gyermekünk: Zsófi (6), Kinga (5) és Szabi (3).

Két éve költöztünk ki a Győr melletti Börcs nevű faluba. Azóta közös fő hobbink a házfelújítás és a kert-
rendezés.

Nagyon örültünk, amikor 2018-ban csatlakozhattunk az akkor induló győri schönstatt családcsoportba, mert már jó ideje kerestük a helyet, ahol hitünket – így családként – még jobban meg tudjuk élni. A Családkadémiaán szerzett tudást és az Istentől kapott kegyelmeket pedig, reméljük, kamatoztatni tudjuk majd a jövőben.

Hírek, hirdetések

"Meg vagyok győződve arról, hogy ha mindannyian összefogunk, akkor valami igazán használhatót fogunk létrehozni."

(Kentenich atya)

Kedves Szervező és Előadó házaspárok!

Hírlevelünk esemény naptárának teljessége érdekében arra kérünk Benneteket, hogy e-mail-ben jelezzétek felénk, ha voltatok valahol előadni, vagy ilyet terveztek.

A következő adatokat kérjük jelezni:

Az esemény időpontja

Előadó

Előadás címe

Szervező

Helyszín (település)

Az esemény rövid leírása

(pl.: jegyesoktatás, házasságtan)

Köszönjük munkátokat!

Szeretettel:

Marika és Zoli

feherzoltan67@t-online.hu

50-81. hírlevelek letölthetők:

<http://csaladakademia.schoenstatt.hu/csaladakademia-hirlevelei>

Az első magyar szent család:
Szent István király, Boldog Gizella és Szent Imre